

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jitka Herynková

Mýty a předsudky o českém znakovém jazyce

(FF UK v Praze, Ústav českého jazyka a teorie komunikace,
obor Čeština v komunikaci neslyšících)

Téma, které si ke své bakalářské práci vybrala Jitka Herynková, není jednoduché. Diplomantka však ke psaní práce přistupovala velmi aktivně, často svůj postup konzultovala s vedoucí práce a její náměty a připomínky se svědomitě snažila do práce zapracovávat. Díky tomu předložená bakalářská práce přináší u nás dosud nepublikovaný vhled do názorů na komunikaci neslyšících a na znakový jazyk, jak se objevovaly v české a slovenské odborné literatuře v posledních 111 letech, a výsledky výzkumného šetření, kterým se diplomantka snažila zmapovat, jak na komunikaci neslyšících nahlíží dnešní – převážně laická – veřejnost.

Z pohledu vedoucí na předložené práci oceňuji zejména toto:

- Protože diplomantka měla čerpat z originálních historických zdrojů, nespokojila se s běžně přístupným knihovním fondem a opakovaně využila veřejnosti nepřístupného archivu nejstarší české školy pro neslyšící v Praze v Holečkově ulici.
- Diplomantka se snažila propojit informace získané studiem historické literatury s poznatky (zejména lingvistickými), které získala během studia oboru CNES.
- Diplomantka velmi zodpovědně přistupovala k praktické části práce. Musím ocenit, že pracovala se 122 respondenty z několika věkových a sociokulturních skupin, že návratnost dotazníků byla 100 % a že vlastnímu výzkumnému šetření předcházelo šetření pilotní. Převážně kladně hodnotím také metodologii výzkumu a formu prezentace výsledků.
- Předkládané faktické informace (jak v „teoretické“, tak v „empirické“ části práce) jsou jistě zajímavé. Za neméně přínosné však považuji také zdokumentování postupů, které někteří autoři (např. Lechta a kol.) používají při psaní odborné literatury.

Kvalitu práce bohužel zbytečně snižují interpunkční, gramatické a typografické chyby a zejména stylistické nedostatky a neobratnosti (a to i v názvech kapitol). V textu se některé pasáže vyskytují opakovaně, některé informace si protirečí. Jako velmi problematické hodnotím odkazování na použitou literaturu (údaje v textu neodpovídají údajům v závěrečném seznamu použitých zdrojů; některé tituly v seznamu použitých zdrojů úplně chybějí; odkazy na použité zdroje jsou neúplné nebo nejednoznačné atd.).

Práce je dosti rozsáhlá. Devadesát tři stran vlastního textu je doplněno Seznamem obrázků, Seznamem tabulek, Použitými zdroji a Přílohou. Text je celkem logicky strukturovaný a přehledně graficky zpracovaný. Obsahu (s. 10-13) by ale prospělo, kdyby v něm byly zobrazovány pouze nadpisy kapitol. Současná podoba s mezititulky v jednotlivých kapitolách činí Obsah v části 2 poněkud nepřehledným.

Bylo by jistě možno dotazovat se na mnoho jednotlivostí. Já si dovolím položit diplomantce jen tři otázky.

1. Co je a co není pravda v mýtu č. 6? *Znakový jazyk je jednotný/nejednotný* (s. 18 a dále).
2. Bylo vhodné zpracovat dotazníky od respondentů z řad laické veřejnosti spolu s dotazníky od respondentů-učitelů škol pro sluchově postižené v Hradci Králové? Jak by se posunuly výsledky výzkumu, pokud by odpovědi laiků a odpovědi pedagogů byly vyhodnocovány samostatně?
3. Považuje diplomantka za přínosné provést stejné dotazníkové šetření mezi učiteli v jiných školách pro sluchově postižené? Jaké výsledky očekává? Provedla by diplomantka v dotazníku nějaké změny? Jaké?

Závěr: Bakalářská práce Jitky Herynkové splňuje požadavky kladené na bakalářské práce a doporučuji ji k obhajobě.

5. září 2011

Andrea Hudáková

Návrh hodnocení: VELMI DOBŘE